

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium
Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias
Vincentii Caraffa, Societatis Iesu Praepositi Generali,
Tomvs ...**

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Peregrinvs terræ. Fascicvlvs Myrrhæ Siue Considerationes Variæ Super
Plagas Et Vulnera Christi D.N. Itinerarium. Seraphinus. Civis coeli

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 6. De Memoria Iudicij particulariis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49469](#)

rat: quod interuenient mortis suæ ad meliorem statumque vitam translatum iri pro certo separari. & ipsum consecutus est.

Idem.

Decimum. S. Praxedis postquam desiderio alterius vitæ omnia sua pauperibus erogasset, exortauit Deum eam ex præsenti cūscaret ad æternam & cœlestiam, & sicut petiit, ita factum est.

Vndeclimum. S. Germanus Episcopus Parisiū de morte sua cogitabat duntaxat, & ad eam moperè anhelabat; verum etiam Diuina imborum lassione diem & horam illius nō querat. Vndeledo inscripta habebat hæc verba: *Vigesimo Maii*, quo verborum significationem nullus vñquam scire posse nisi interuenient mortis eius, quæ eodem successit.

S. Bern. 10.

derio: præsertim vero, ut præsens intuereur Domum & Matrem suam, sanctissimam Virginem. Præterea solebat, quod tria ad hoc desiderium inflammatum consideratio inimicorum, periculorum, & gaudium mortis namque beneficio non solum eripimus ab omnibus malis præsestitibus; verum etiam illius delectatione magnam concipiimus spem bonorum cœlestium regna vita.

*2. serm. 62.
6. 24.*

Memoria Iudicii particularis.

Caput VI,

Intra omnia obiecta terribilia & formidabilia, quæ quām intellectus creatus sibi imaginari & collidere possit, horribilissimum est illud Judicium particularium quod in morte cuiuslibet hominis instituitur. Sed tunc actiones humanæ examini & iudicio Divino subiiciuntur: comparet Diuina Justitia, & quasi latet Diuina Misericordia: Cœlum, Terra, Angeli, Daemoni, currunt ad arna, & quasi contendunt de possessione nostræ. Tunc totum tempus vitæ nostræ restringitur: unicum solum momentum, unicum tantum supercellula.

stans, & hoc etiam evanescit vnicō mēmēto : & tamen ab isto momento dependet totum cōsc̄ eternæ nostræ felicitatis. O miseriam ! Quapropter Dominus Deus, nostram desiderans salutem, præcipit Apostolis, ut prædicarent omnibus gentibus, nec alia esset prædicationis materia, quam de Judicio, tam vniuersali, quam particulari; Præcepit nobis prædicare populo, quia ipse est *Act. 10.*
Iudicium vniuersitatis & mortuorum. Cū s. Paulus Athenis quam vice prædicaret, Felix Praeses audiens Apostoli sermonem totus à capite ad plantam pedis usque tenebre ceperit: *Disputante Paulo de Iudicio futuro tremebat est Felix.* Et sanè quis poterit non terrixi in consideratione duorum horum terminorum adeò à se inuicem dissitorum, inter se differentium, & quasi contrariotū: *Iudicium Diuinum, Actio humana.* Enim uero Iudicium Diuinum idem est, q̄ summa rectitudo, summa iustitia, summa puritas: è contra v. Actio humana significat actionē ex sc̄ ipsa imperfectam, per escentiam defectibilem, & quæ semper ex natura sua inclinat ad peius. Et tamen D. Augustinus loquens Domino, ait: *Hac obliquitas mea debet tria reddituadī ad aquārū: vita mea male regulata tuū conformari debet: actiones meæ male compositæ, male ordinatae regulatissimi ordinatiſſimique Iudicij triū obiectum esse debent.* Hæc insipita distinſtia inter hominem & Deum, inter actiones nostras & Iudicium Dei est fundamentum alterius timoris. Et de hoc, veluti materia ad bonam mortem valde utili, modū tractabimus: tria considerantes puncta, à quibus terror & horror Iudicij planè dependet. Primum de Iudicis persona, quæ est Deus. Secundum de tempore Iudicij, quod est post mortem, quando nullus datur locus deinceps salutati pœnitentiæ. Tertium de sententia formidabili tormentorum æternorum fulminatrice.

Deus